

Svanuće

Glasnik Kristove Prisutnosti

SVANUĆE

Srpanj - Kolovoz 2022

SADRŽA

Dawn Bible Students Association
„Svanuće“
PO Box 521167
Longwood, FL 32752 U.S.A
www.dawnbible.com

Sent without cost overseas.

Poslano u inozemstvo bez troškova.

Precio anual: US \$12.00 (6 números)

ARGENTINA: El Alba, Calle Almirante Brown 684, Monte Grande, Buenos Aires
estudiantesdelabibliargentina@gmail.com

AUSTRALIA: Berean Bible Institute, PO Box 402, Rossana, Victoria, 3084

BRASIL: A Aurora, Caixa Postal 50088, Rio de Janeiro, RJ CEP 20050-971

CANADÁ: PO Box 1565, Vernon, British Columbia, V1T 8C2

SPAIN-ITALY: El Alba, Via Ferrara 42, 59100 Prato - Italia

FRANCE: L'Aurore 39A, rue de bois, 68540 Feldkirch, France

GREECE: He Haravgi (The Dawn) PO Box 521167, Longwood, FL USA 32752

INDIA: The Dawn, Blessington, #34, Serpentine St., Richmond Town, Bangalore 560025

UNITED KINGDOM: Associated Bible Students, 102 Broad Street, Chesham Bucks HP5 3EB United Kingdom

VRHUNCI SVANUĆE

Moralni standardi 2

Međunarodne Biblijske Studije

Bog proriče uništenje 13

Obećano spasenje 16

Sion će napredovati 18

Utjeha za Božji narod 21

KRŠĆANSKI ŽIVOT I UČENJE

Učiteljev dodir 23

Obećanja 32

The Dawn - Croatian Edition
July - August 2022

First issue published December 2013

Printed in USA

Moralni standardi

***“Tko je mudar neka
shvati ovo, i čovjek
razuman neka spozna!***

***Jer pravi su putovi
JAHVINI: pravednici
hode po njima, grešnici
na njima posrću.”***

— Hošea 14: 9

POJAM “MORAL” JE preuzet od latinske riječi koja znači “način, karakter, ispravno ponašanje”. Moral se dalje definira kao “načela koja se tiču razlike između ispravnog i pogrešnog ili dobrog i lošeg ponašanja”. Danas

mnoge zabrinjava sve veći nedostatak prepoznavanja ovih razlika. Sve više i više, ono što se u prošlosti moglo smatrati ispravnim ili pogrešnim, te dobrim ili lošim ponašanjem, često je gubilo te razlike. Osim toga, oni koji se i dalje drže bivših, strožih moralnih standarda optuženi su da nisu uključivi; da su “staromodni” i da ne idu ukorak s takozvanim “napretkom” modernog mišljenja; ili još gore, osuđeni su kao netolerantni, ekstremisti ili čak mrzitelji.

U svezi s gore navedenim, a posebno s obzirom na osobne i intimne odnose između dvije osobe, brojni izrazi i fraze ušli su u redovitu upotrebu od strane državnih čelnika, aktivističkih skupina, medija i šire javnosti. Izrazi kao što su: LGBTQ; Istospolni brak; značajno drugo; transrodna osoba; biseksualan; spolni identitet; nebina-
rnost; i drugi srodni pojmovi o kojoma danas čitamo i za

koje čujemo rijetko su bili dio javnog razgovora u prošlosti.

Kao kršćani, što bismo trebali učiniti s tim i kako bismo trebali odgovoriti? Odgovaramo da Biblija treba biti mjerilo za Kristovog sljedbenika. U početnom poglavlju knjige Postanka nalazimo riječi: “Na svoju sliku stvori Bog čovjeka.” (1.Mojsijeva 1: 27) U sljedećem poglavlju čitamo: “JAHVE, Bog, napravi čovjeka od praha zemaljskog i u nosnice mu udahne dah života. Tako postane čovjek živa duša. ... Kasnije je GOSPOD Bog rekao: ‘Nije dobro da čovjek bude sam: načinit ću mu pomoć kao što je on.’ ... Tada JAHVE, Bog, pusti tvrd san na čovjeka te on zaspao, pa mu izvadi jedno rebro, a mjesto zatvori mesom. Od rebra što ga je uzeo čovjeku napravi JAHVE, Bog, ženu pa je dovede čovjeku. ... Stoga će čovjek ostaviti oca i majku da prione uza svoju ženu i bit će njih dvoje jedno tijelo.” (1.Mojsijeva 2: 7, 18, 21, 22, 24, International Standard Version) S vremenom je, međutim, ovaj muški i ženski par otpao od svoje stvorene čistoće i grijeh je ušao u svijet.

Tijekom narednih stoljeća nakon pada naših praroditelja u grijeh, mnoge su se izopačenosti odnosa između muškarca i žene uplele u ljudsko društvo. Stoga je stoljećima kasnije u Novom zavjetu apostol Pavao dao ova snažno sročena izvješća: “Zar ne znate da nepravednici neće baštiniti kraljevstva Božjega? Ne varajte se! Ni bludnici, ni idolopoklonici, ni preljubnici, ni mekoputnici, ni muškoložnici, ni kradljivci, ni lakomci, ni pijanice, ni psovači, ni razbojnici neće baštiniti kraljevstva Božjega. To, evo, bijahu neki od vas, ali oprali ste se, ali posvetili ste se, ali opravdali ste se u imenu Gospodina našega Isusa Krista i u Duhu Boga našega.” “Umrtvite dakle udove svoje zemaljske: bludnost, nečistoću, strasti, zlu požudu i pohlepu—to idolopoklonstvo!”—1.Korinć-

anima 6: 9-11; Kološanima 3: 5, New Living Translation; vidi također Rimljanima 1: 18-27

Vjerujemo da je naša današnja odgovornost kao kršćana da se vodimo biblijskim učenjima o moralnoj čistoći, kako prema nama samima, tako i dok razgovaramo s onima s kojima dolazimo u kontakt a koji bi mogli dovesti u pitanje naša uvjerenja ili koji bi mogli imati sluha za svjedočanstvo Svetoga pisma. Prosuđivanje osobnog stava drugih pred Bogom, međutim, nije naša odgovornost u ovom trenutku. S tim u vezi nas Isus upozorava: “Ne sudite da ne budete suđeni!” (Matej 7: 1) Imajući to na umu, ispitajmo neke primjere iz Riječi Božje koji pružaju pouke i smjernice koje nam mogu biti od pomoći, kako u vezi s našim vlastitim hodom, tako i s obzirom na to kako dolazimo u kontakt s drugima.

IZRAELSKA SAMOVOLJA

U našem uvodnom Pismu prorok Hošea upućuje Jahvine riječi izraelskom narodu. Božji izabrani narod zapao je u stanje sveopće nevjere i odstupanja od Božje naklonosti. To je teško palo proroku i on je nastojao skrenuti pozornost na njihovo neugledno stanje i moralnu degeneraciju. Narod je postao izopačen zbog idolopoklonstva, što je rezultiralo nepromišljenim odnosom prema moralnim vrijednostima. Doista, čini se da je Gospodin dopustio Hošeinim domaćim nevoljama da mu utisnu božansko viđenje nevjernosti Izraela prema Jahvi.—Hošea 1: 2-9; 2: 1-13

Dok izučavamo Hošeino proročanstvo, opažamo njegovo izvješće da je Bog imao “neslaganje” s izraelskim narodom jer nije bilo vjernosti njihovom savezu. Nije više bilo dobrote u njihovom odnosu prema Bogu ili bližnjima, a nije bilo ni “znanja Božjega u zemlji.” Njihova je savjest otupjela u poštovanju Božjih zakona i

providnosti, Izraelci su zaboravili na Boga i svoju potrebu za njim. (Hošea 4: 1-6) Hošea, čije ime prikladno znači “spasenje”, bio je duboko zabrinut za spas, ili oporavak, svog naroda od njihovih zlih postupaka. Tako ih je upozorio na kaznu koja će ih sigurno stići ako se ne obrate i pokaju. Kasnije, u Hošei 6: 1-3, prorok moli svoj narod da se vrati Bogu i ponovno primi njegovu dobrotu i oprost.

Hošea ističe da su razvrat, nevjera i pijanstvo bili prisutni ne samo među ljudima, nego čak i na visokim mjestima vlasti u Izraelu. (Hošea, 7: 1-7, NLT) Takvo bi ponašanje donijelo teške posljedice ako se ne bi priznale i ispravile. Ova se pouka može primijeniti ne samo na drevni Izrael, već i na ljude i narode našeg suvremenog društva.

Božja briga za njegov narod, kao oca punog ljubavi za vlastitu djecu, također je prikazana u Hošeinoj poruci. “Neću više gnjevu dati maha, neću opet zatirati Efrajima, jer ja sam Bog, a ne čovjek: Svetac posred tebe—neću više gnjevan dolaziti! Za JAHVOM će ići on, k'o lav on će rikati; a kad zarikao bude, sinovi će mu veselo dohrliti sa zapada; k'o ptice će dohrliti iz Egipta, k'o golubica iz zemlje asirske, i naselit će ih po kućama njihovim—riječ je Jahvina.” (Hošea 11: 9-11, NLT) Dok razmišljamo o ovim riječima, impresionirani smo Božjim milosrđem i nježnošću prema Izraelcima. Bog je također zainteresiran za vječnu dobrobit svoje ljudske djece, a uz pomoć njegovog dolazećeg kraljevstva, “stanovnici svijeta naučit će se pravednosti.”—Izaija 26: 9

DAVIDOVO ISKUSTVO

Sveto pismo govori o Davidu kao čovjeku po Božjem srcu. (1.Samuelova 13: 14; Djela apostolska 13: 22) Međutim, sa svim svojim dostignućima, mudrošću, vještinom, razumnim prosuđivanjem, pa čak i njegovom

poniznošću i poštovanjem prema Bogu, pala ljudska narav ovog Božjeg sluge podlegla je zlim i nemoralnim iskušenjima. Naizgled, čini se da je teško objasniti takve grijehe u jednom tako snažnom karakteru.

Davidovi prijestupi, međutim, vjerojatno nisu bili posve iznenadni. Na tom putu je zasigurno bilo pogrešnih koraka. Proces je bio postupan, a vrhunac je došao gotovo neprimjetno. David se vjerojatno zarazio ponosnim držanjem koje u ovom svijetu često prati moć, popularnost i uspjeh. Kao rezultat toga, on je, bez sumnje, bio vrlo nesvjestan svoje moralne slabosti. Kao kralja, njegova je riječ bila vrhovna, a izraelski narod je čekao da izvrši njegovu zapovijed. Uspjeh ga je pratio na bojnopolju; njegovo se kraljevstvo proširilo i uživalo je u novom vrhuncu blagostanja. Ipak, u svoj toj pobjedi i uzvišenosti krila su se suptilna iskušenja kojih se on zanemario čuvati.

Usred ovog izvanjskog blagostanja, a opet pada unutarnje pobožnosti, David je počinio strašne zločine protiv Boga i ljudi zabilježene u 2.Samuelovoj 11: 1-27, a to je njegov nezakonit odnos s Bat-Šebom i naknadno ubojstvo njenog muža Urije. Pala ljudska priroda—kako li je slaba i sklona grijehu! Kako li će slijepo voditi one pod njenom moći da počine djela koja bi u trezvenijem stanju bila izbjegavana i prezrena. Tako je bilo s Davidom, čovjekom kojeg je Bog jako volio i poštovao, ali koji je ipak pao.

Zahvaljujući Bogu, postoji nešto kao što je pokajanje i oproštenje grijeha. Bog je poslao proroka Natana da otkrije Davidu njegove velike prijestupe i da ga ukori, kao što je zapisano u 2.Samuelovoj 12: 1-12. Sada shvaćajući svoju krivnju, pred kraljem su bila samo dva puta. Jedan je bilo pokajanje, ispovijed i ispravljanje; drugi, da prokaže proroka i upotrijebi svoju kraljevsku moć da kazni onoga koji se usudio ukoriti kralja. Duboko ukori-

jenjena Davidova plemenitost je prevladala i s tjeskobom u srcu rekao je: “Sagriješio sam protiv JAHVE.”—vs. 13

U ovoj pobjedi nad vlastitim ponosom i sebičnošću, David se pokazao kao veći heroj nego u svim svojim prethodnim pobjedama i podvizima u borbi. U Psalmu 51: 1-17 David javno priznaje svoj grijeh, te veliku Božju milost i oprostjenje. Svojim riječima potiče sve grešnike da se odmah mole Bogu za božanski oprost, prije nego što njihova srca ogreznu u zlu.

Davidov put treba pokazati svima koji su u bilo kojoj mjeri odstupili od Gospodnjih puteva. Nadalje, to je primjer kako će Bog i milosrdno odgajati i, u svom kraljevstvu, oprostiti cijelom čovječanstvu koje upozna i zavoli njegove pravedne zakone. O tom vremenu prorok je napisao: “I neće više učiti drug druga ni brat brata govoreći: ‘Spoznajte JAHVU!’, nego će me svi poznavati, i malo i veliko—riječ je JAHVINA—jer ću oprostiti bezakonje njihovo i grijeha se njihovih neće više spominjati.”—Jeremija 31: 34

PRELJUB—ISUSOVO SVJEDOČANSTVO

Zapovijed “Ne učini preljuba” jedna je od deset zapovijedi Božjeg zakona koja je dana izraelskom narodu. (2.Mojsijeva 20: 14) U svom najosnovnijem obliku ova zapovijed zabranjuje oskvrnuće bračnog ugovora između muškarca i žene. Preljub se kažnjavao smrću. (5.Mojsijeva 22: 22) U Starom zavjetu preljubnici su također grupirani zajedno s ubojicama, izdajnicima, vračevima, krivokletnicima i onima koji tlače druge.—Job 24: 14, 15; Jeremija 9: 2; Malahija 3: 5

Našu daljnju pozornost privlače Isusove riječi o ovoj temi: “Čuli ste da je rečeno: Ne čini preljuba! A ja vam kažem: Tko god s požudom pogleda ženu, već je s njome učinio preljub u srcu. Ako te desno oko sablažn-

java, iskopaj ga i baci od sebe. Ta bolje je da ti propadne jedan od udova, nego da ti cijelo tijelo bude bačeno u pakao.”—Matej 5: 27-29

Riječ pakao koja se pojavljuje u ovom odlomku prevedena je s grčkog Gehenna, što je prijevod hebrejskih riječi za “Dolinu Hinoma”. Ova dolina ležala je neposredno izvan Jeruzalema i korištena je za spaljivanje smeća i drugog neželjenog otpada. Vatre su neprestano gorjele, a ako bi se ukazala potreba, dodavao se sumpor radi boljeg izgaranja. Međutim, nijedno živo biće nikada nije bilo dopušteno baciti u Gehenu, a prema židovskom zakonu nijedno stvorenje nije dopušteno mučiti. (Jeremija 7: 30, 31) Dakle, simbol je vječne smrti—nepostojanja—ali ne i mučenja. Tek u srednjem vijeku se nebiblijska ideja da je Gehena mjesto vječne muke uvukla u religijska učenja.

U prethodnom odlomku Isus nas prisposodobom poučava da je bolje odreći se jednog od udova našeg tijela nego zauvijek izgubiti život. Lekcija je o samokontroli. Isplativije nam je odbiti udovoljiti tjelesnim željama—iako nam se te ponekad mogu činiti bliske i drage poput našeg “desnog oka”—nego dopustiti da nas pobijede i da izgubimo obećanje da je kršćanima ponuđeno mjesto u nebeskoj mijeni Božjeg kraljevstva.

Tijekom zemaljske mijene Božjeg kraljevstva, božanski zakoni će se provoditi, ali u to vrijeme bit će dana pomoć ljudima kako bi im se omogućilo da postignu savršenstvo. Tada će biti bitno ne samo da su svi vanjskim izgledom sukladni zapovijedima, nego da duh i stanje srca također budu u skladu s Bogom. Naš Gospodin će pogledati u srce pojedinca i presuditi u skladu s tim.

CRKVA U KORINTU

U 1.Korinćanima, 5. poglavlje, apostol Pavao

govori o situaciji koja uključuje nemoral za koji je saznao da postoji u crkvi u Korintu. “Ne valja vam hvastanje”, napisao je, ukazujući na to da su se možda braća iz Korinta ponosila svojim lažnim osjećajem bratske ljubavi koji ih je natjerao da toleriraju takvo stanje.—vs. 6

U slučaju posebnog prijestupnika koji je bio prizvan Pavlovoj pozornosti, apostol je naredio da ga crkva izbací iz njihova zajedništva, kako je rekao: “Neka se takav preda Sotoni na propast tijela da bi se spasio duh u Dan Gospodina Isusa.” (vs. 5) Pavao je govorio o ovom djelovanju kao o čišćenju od “kvasca” iz njihove sredine. Kvasac se u Svetom pismu uvijek koristi kao simbol grijeha u ovom ili onom obliku, nikada kao čist i zdrav utjecaj.

Da je nemoral u to vrijeme trebao postojati u kršćanskoj zajednici moglo bi se činiti čudnim, ali ne toliko kada uzmemo u obzir prijašnje navike nekih u Korintu koji su prihvatili Krista i pripojili se njegovom narodu. Grci u Korintu bili su pretežno poganski štovatelji. Venera je bila naširoko cijenjena božica. Jedan povjesničar je napisao: “Ovdje se obožavanje Venere njegovalo sramotnom razuzdanošću.”

Mojsijev zakon bio je jedinstven po svom ocrtavanju moralnih standarda, a privrženost židovskog naroda njima odvajala ih je od nežidova oko njih. Prakse poput onih koje je Zakon definirao kao nemoralne prije su bile dio idolopokloničkog štovanja mnogih novoobraćenika. Stoga, među onima u crkvi u Korintu, na nemoral se možda nije gledalo s istim stupnjem odbojnosti kao što bi inače bilo da su te prakse bile manje uobičajene u društvu općenito. Međutim, takve su stvari bile suprotne Božjoj volji i, kao što je navedeno u izvješćaju, Pavao je poduzeo snažne mjere da ispravi taj poremećaj.

Ipak, ovaj nepopustljiv stav koji je Pavao zauzeo

protiv nepravde učinjen je iz ljubavi. On to otkriva u svom drugom pismu istoj crkvi. (2.Korinćanima 2: 1-11) Pavao je planirao posjetiti ovu braću i nije želio da išta pokvari radost te prilike. Pohvalio je crkvu što je poduzela mjere protiv počinitelja na koje je on pozivao. Nadalje, smatrao je da je sada brat naučio svoju lekciju i da ga ne bi preopteretio prevelikom tugom, sada je savjetovao crkvu da mu se oprost i da se vrati u njihovo zajedništvo. Ako poduzmu ovu mjeru, objasnio je Pavao, pridružio bi im se u tome, vjerujući da je to također stav koji će zauzeti Krist. Tako vidimo ne samo da je Pavao želio da se nepravde isprave, nego i da se prijestupnik vrati u naklonost i zajedništvo među braćom i s Gospodinom.

VJEČNE LEKCIJE ZA SVE

Tijekom sadašnjeg doba, vjerni kršćani posvetili su svoje živote nasljedovanju Isusa prikazujući svoja tijela kao živu žrtvu koja je bila mila Nebeskom Ocu. (Rimljanima 12: 1) Oni su pozvani iz svih naroda na zemlji da budu izabrani članovi klase nebeskih nevjesti.

Oni koji se odazovu na ovaj nebeski poziv opravdani su ili ispravni u Božjim očima. (Rimljanima 3: 22-24; 5: 8-11) Oni su budni, ne samo u pogledu osnovnih moralnih propisa pravednosti, nego je od još veće važnosti da se očiste od tajnih grešaka uma i srca. Shvaćajući potrebu da se čuvaju od ovih početaka grijeha i da se održavaju u očišćenom i čistom stanju, često će ići u molitvi izvoru milosti da traže pomoć u svakoj potrebi.

Svetost bračnog odnosa naglašava činjenica da ga Gospodin koristi kao ilustraciju jedinstva Krista i Crkve, njegove “zaručnice”. Pavao iznosi divnu pouku u tom smislu i na kraju kaže: “Otajstvo je to veliko! [bračni odnos] Ja smjeram na Krista i na Crkvu.”—Efežanima 5: 22-32

U skladu s ovim prikazom, apostol je napisao korintskoj crkvi, rekavši: “Zaručih vas s jednim mužem, kao čistu djevicu privedoh vas Kristu.” (2.Korinćanima 11: 2) Kršćani koji su vjerni Kristu—čak do smrti—bit će sjedinjeni s njim u nebeskoj slavi kada dođe “svadba Jaganjčeva.”—Otkrivenje 2: 10; 19: 7

Pavao je također potaknuo crkvu, rekavši: “Ili zar ne znate? Tijelo vaše hram je Duha Svetoga koji je u vama, koga imate od Boga, te niste svoji. Jer kupljeni ste otkupninom. Proslavite dakle Boga u tijelu svojem!” (1. Korinćanima 6: 19, 20) Simbolika hrama se u Novom zavjetu koristi na dva načina. Jedan od njih nalazi se u gornjem Pismu, u kojem Pavao govori o tjelesnom tijelu svakog vjernika kao o “hramu”, simboličkom prebivalištu Boga njegovim Svetim Duhom. Božji je Duh taj koji pomaže kršćaninu u postizanju i održavanju čistoće srca, misli, riječi i djela.—Rimljanima 8: 11-13

Drugu sliku “hrama” korištenu u Novom zavjetu predstavlja apostol Petar. Napisao je: “Kao živo kamenje se ugrađujete u duhovni Dom za sveto svećenstvo.” (1. Petrova 2: 5) Ovdje se govori o svakom Isusovom sljedbeniku, ne kao o hramu, već kao o kamenu koji se priprema biti dio duhovnog “doma“ ili hrama budućnosti, “prebivališta Božjeg.” (Hebrejima 3: 6; Efežanima 2: 19, 22) Slično, Ivan evanđelist napisao je: “Pobjednika ću postaviti stupom u hramu Boga moga.”—Otkrivenje 3: 12

To je u skladu s biblijskim naukom da će Krist i njegova crkva zajedno, kao Abrahamovo “potomstvo”, biti kanal kroz koji će Božji obećani blagoslovi u konačnici doprijeti do “svih naroda na zemlji” tijekom tisuću godine Mesijanskog kraljevstva.—Galaćanima 3: 8, 16, 27-29; Otkrivenje 20: 6

U tom kraljevstvu pravednosti, cijelo će čov-

ječanstvo imati priliku naučiti potrebne lekcije vezane za sve aspekte grijeha i njegovih katastrofalnih posljedica. O tom vremenu, prorok kaže: “Zemlja će se ispuniti spoznajom JAHVINOM kao što se vodom pune mora.” (Izaija 11: 9) Doista, to je “dobra i ugodna” namjera “Boga, koji hoće da se svi ljudi spase i dođu do spoznanja istine.”—1.Timoteju 2: 3, 4, New American Standard Bible ■

Bog proriče uništenje

Ključni stih: “Takvi će ti biti vraći tvoji, oko kojih si se trudila od mladosti! Poći će svaki svojim putem, i nikog neće biti da te spasi.”
— Izaija 47: 15

Izabrani tekstovi:
Izaija 47: 10-15

JEHOVINO OBEĆANJE

prijevaru i Adamovog života uvijek je ovisilo o poslušnosti. Dok poslušnost ispravno vodi do blagoslova, Božja savršena pravda zahtijeva da neposlušnost na sličan način vodi u smrt. Savršen život koji je dan Adamu ovisio je o poslušnosti božanskim

uputama u vezi s hranom koja mu je potrebna za život. Dozvoljeno mu je jesti sa svakog stabla u vrtu osim sa drveta spoznaje dobra i zla. Kazna za nepoštivanje ove upute bila bi smrt. (1.Mojsijeva 2: 9, 16, 17) Kada Adam nije poslušao, Božja je pravda zahtijevala da se smrtna kazna provede.—1. Mojsijeva 3: 17-19

Adamov čin neposlušnosti pokrenuo je čovjekovu neprekidnu borbu dobra protiv zla, te između poslušnosti i neposlušnosti Stvoritelju. Ipak, čak i pri toj prvoj pojavi grijeha i neposlušnosti od strane čovjeka, Jahve je pokazao svoju ljubav i milosrđe uz naznaku budućeg otkupljenja kroz “sjeme” ili potomstvo koje će zadovoljiti pravdu i donijeti čovjekovo oslobođenje od osude. Obraćajući se Sotoni, koji se pojavio u obliku zmije, Bog je rekao: “Neprijateljstvo ja

zamećem između tebe i žene, između roda tvogeg i roda njezina: on će ti glavu satirati, a ti ćeš mu vrebati petu.”—1. Mojsijeva 3: 15, Good News Bible

Vremenom, Bog je pozvao izraelski narod da bude njegov odabrani narod. Njegova je želja bila da budu narod iznad svih drugih kroz poslušnost Savezu Zakona koji im je predan preko Mojsija. (2. Mojsijeva 19: 5, 6) Ovaj bi dogovor, kroz svoje različite zakone i ceremonije, donio blagoslove za poslušnost i kazne za neposlušnost. Nakon što su čudesno izbavljeni iz Egipta, narod je oduševljeno progovorio u jedan glas govoreći: “Vršit ćemo sve što je JAHVE naredio.” (vs. 8) Međutim, u svom nesavršenom stanju nitko nije mogao u potpunosti poštivati odredbe Zakona. Kasnije je apostol Pavao napisao: “Svi koji se oslanjaju na poštivanje zakona su pod prokletstvom. Pisano je: “Doista, koji su god od djela Zakona, pod prokletstvom su. Ta pisano je: Proklet tko se god ne drži i tko ne vrši svega što je napisano u Knjizi Zakona.” (Galaćanima 3: 10, New International Reader’s Version) Dakle, Zakon nije mogao otkupiti čovječanstvo. Međutim, Isus, koji se savršeno držao svih Božjih zakona, otvorio je priliku za iskupljenje i Židovima i poganima i maknuo Zakon s puta. “Izbrisao je zadužnicu koja propisima bijaše protiv nas, protivila nam se. Nju on ukloni pribivši je na križ.”—Kološanima 2: 14, NIRV

Iako je Zakon donio uništenje umjesto savršenstva, apostol Pavao je rekao da je njegova stvarna svrha bila da bude “nadziratelj” koji vodi narod Izraela Kristu. (Galaćanima 3: 24) Podsjetio ih je da je Jahve davno dao obećanje Abrahamu o budućim blagoslovima kroz njegovo “potomstvo, koje je Krist”. Pavao je dalje poučavao da se oni koji pripadaju Kristu također ubrajaju u Abrahamovo potomstvo i da su stoga “baštinici po obećanju”. (vs. 16, 29) Biti dio ovog “potomstva” obećanja ne zahtijeva savršenstvo u ovom životu, već poslušnost namjere srca i razvoj duhovnog ploda.

(Ivan 15: 8; Galaćanima 5: 22, 23) Obratite pažnju na upozorenje našeg Ključnog stiha kako ne bismo izgubili Božju milost koja nam se tako obilno očitovala. Budimo poslušni, kako bismo što “revnije uznastojali učvrstiti svoj poziv.”—2. Petrova 1: 10 ■

Obećano spasenje

Ključni stih: “*Ovako govori JAHVE: ‘U vrijeme milosti ja ću te uslišiti, u dan spasa ja ću ti pomoći. Sazdao sam te i postavio za savez narodu, da zemlju podignem, da nanovo razdijelim baštinu opustošenu.’”*
— Izaija 49: 8

Izabrani tekstovi:
Izaija 49: 1-13

RIJEČI “JAHVE ME pozva od utrobe majke” u prvom stihu današnjeg Izabranog pisma ukazuju na unaprijed određeno zvanje Izaie kao Božjeg proroka. Slični izrazi se koriste i za druge Božje glasnogovornike, ali to se više odnosilo na Krista, koji je bio pozvan na veliku službu čovjekova otkupitelja. (Luka 1: 26-38) Iako je Izaija često pro-

rokovao o Judi i Jeruzalemu, u našoj lekciji on objavljuje spas daleko izvan Izraela. Gledajući tijekom vremena prema Kristovom otkupiteljskom djelu, Jahve preko proroka kaže: “Premalo je da mi budeš sluga, da podigneš plemena Jakovljeva i vratiš ostatak Izraelov, nego ću te postaviti za svjetlost narodima, da spas moj do nakraj zemlje doneseš.”—Izaija 49: 6, New International Version

U Izaiji 61: 1-3, prorok opisuje neke od značajki povezanih sa spasenjem koje će se ispuniti kroz Krista. “Duh JAHVE Gospoda na meni je, jer me JAHVE pomaza, posla me da radosnu vijest donesem ubogima, da iscijelim srca slomljena; da zarobljenima navijestim slobodu i oslobođenje sužnjevima; da navijestim godinu milosti JAHVINE i dan

odmazde Boga našega; da razveselim ožalošćene na Sionu i da im dadem vijenac mjesto pepela, ulje radosti mjesto ruha žalosti, pjesmu zahvalnicu mjesto duha očajna. I zvat će ih hrastovima pravde, nasadom JAHVINIM – na slavu njegovu.” Iako se ovo proročanstvo prvenstveno ispunilo u Isusu, razumijemo da se ono odnosi i na pomazane članove njegova “tijela”. Ovo simbolično pomazanje Crkve je pomoću Božjeg Duha Svetoga, koji se slijeva od Krista, Glave, na sve dijelove tijela tijekom ovog sadašnjeg Evandeoskog doba.—2.Korinćanima 1: 21, 22; 1.Ivanova 2: 27

Apostol Pavao tumači “vrijeme milosti” koje se nalazi u našem Ključnom stihu kao da se odnosi na Kristovo pomazano tijelo. “Kao suradnici opominjemo vas da ne primite uzalud milosti Božje. Jer on veli: U vrijeme milosti usliših te i u dan spasa pomogoh ti. Evo sad je vrijeme milosno, evo sad je vrijeme spasa.” (2.Korinćanima 6: 1, 2, NIV) Na to, apostol Ivan dodaje: “Po ovom znamo da ostajemo u njemu i on u nama: od Duha nam je svoga dao.” (1.Ivanova 4: 13, NIV) Prema riječima proroka i apostola shvaćamo da je tijelo Kristovo potpomognuto snagom Duha Svetoga tijekom Evandeoskog doba, njegovo “vrijeme spasa”.

Božje obećano spasenje za sve o kojem govori Izaija ovisi o dovršenju Kristova tijela, jer prorok kaže da će Gospodin dati “tebe”, cijeli pomazani red, “za savez naroda”. Jednom kada bude dovršen, Krist, glava i tijelo, donijet će cijelom čovječanstvu “vremena uspostave svega što obeća Bog na usta svetih proroka svojih odvijeka”. (Djela apostolska 3: 21) Budimo, dakle, vjerni kako bi se Kristovo tijelo moglo dovršiti, i tako dovesti do kraja “iznurene noći na zemlji”. ■

Sion će napredovati

Ključni stih: “*I znat ćeš da sam ja JAHVE: koji se u me uzdaju, neće se posramiti.*”
— *Izaija 49: 23*

Izabrani tekstovi:
Izaija 49: 14-23

NAKON VELIKOG obećanja spasenja u našoj prethodnoj lekciji, čujemo pritužbe od Izraela, ovdje nazvanog “Sion”, da ih je Jahve napustio. (Izaija 49: 14) U ostatku ovog poglavlja Izaija ih uvjerava da neće biti zaboravljeni. Oni će se vratiti

u svoju zemlju, a njihovi će neprijatelji biti protjerani ispred njih. Psalmist također piše o Božjoj ljubavi prema Izraelu, govoreći: “Neće JAHVE odbaciti naroda svojega i svoje baštine neće napustiti.” (Psalmi 94: 14) U Novom zavjetu apostol Pavao daje još jednu potvrdu da Izrael neće biti napušten.—Rimljanima 11: 1, 2, 25-27

Izrael je još uvijek voljen od Boga i imat će istaknutu ulogu u mesijanskom kraljevstvu, ali neće biti potomstvo blagoslova. “Ovako govori Gospod JAHVE: Evo, dajem rukom znak narodima.” (Izaija 49: 22) Obećano Abrahamovo potomstvo trebalo je doći preko Izaka. (1.Mojsijeva 21: 12; Rimljanima 9: 7; Hebrejima 11: 17, 18) Apostol Pavao nadalje izjavljuje, međutim, da je Izak bio samo slika pravog potomstva obećanja, “koje je Krist”. (Galaćanima 3: 16). Dakle, Izrael i njegovo uređenje Zakona, koje je vodilo svoje podrijetlo od Abrahama, Izaka i Jakova, nisu bili sredstvo spasenja, već samo “nadziratelj” koji je Izrael

doveo Kristu kako bi mogli biti “opravdani vjerom”. (vs. 24) Nakon Isusova prvog dolaska, svi koji su njime kršteni i vjerno se “zaodjenuli Kristom” postali su dio “Abrahamovog potomstva i baštinici po obećanju.”—vss. 27-29

Izaijina su proročanstva, kao i mnoga u Starom zavjetu, bila misterij kada su bila objavljena, jer su često govorila o budućim događajima u Božjem planu koji se još nisu mogli razumjeti. Apostol Pavao je napisao: “Navješćujemo Mudrost Božju, u Otajstvu, sakrivenu; onu koju predodredi Bog prije vjekova za slavu našu,” i nastavlja govoreći da nam se ovo “otajstvo” objavljuje kroz Božjeg Duha Svetoga.—1. Korinćanima 2: 7, 9, 10

Kao budući članovi Kristova tijela, trebali bismo biti itekako svjesni drugog dijela našeg ključnog stiha: “Koji se u me uzdaju, neće se posramiti.” Pavao je posvjedočio: “Ne stidim se, uistinu, evanđelja: ono je snaga Božja na spasenje svakomu tko vjeruje.” (Rimljanima 1: 16) Na to je Petar dodao: “Ako li pati kao kršćanin, neka se ne stidi, nego slavi Boga zbog tog imena.” (1. Petrova 4: 16) Koji vjerni sin nije sretan i ne želi hvaliti svog zemaljskog oca? Koliko li više mi kao sinovi Božji trebamo mu rado pjevati hvale. Proslavimo tako našeg Nebeskog Oca bez trunke srama.

Još jedna misao koja se odnosi na riječi “posramiti se” je nespremnost ili suzdržanost u našoj službi Bogu jer se bojimo ismijavanja ili neodobravanja drugih. Ovaj osjećaj straha bio je kamen spoticanja za mnoge Židove ogrezle u tradicijama svojih očeva, što ih je spriječilo da uđu u Krista. (Izaija 28: 16; Matej 21: 42-44) Kao što je Petar objasnio, Isus je “onaj kamen koji vi graditelji odbaciste, ali koji postade kamen zaglavni. I nema ni u kome drugom spasenja.

Nema uistinu pod nebom drugoga imena dana ljudima po kojemu se možemo spasiti.” (Djela apostolska 4: 11, 12) “I sada, dječice, ostanite u njemu da budemo puni pouzdanja kad se pojavi te se ne postidimo pred njim o njegovu dolasku.”—1.Ivanova 2:28 ■

Utjeha za Božji narod

Ključni stih: “Čujte me, vi koji za pravdom težite, koji JAHVU tražite; pogledajte stijenju iz koje ste isječeni i jamu duboku iz koje ste izvađeni.”
— Izaia 51: 1

Izabrani tekstovi:
Izaia 51: 1-8

IME IZAIJA DOLAZI OD hebrejske riječi koja znači “Jahve je spasio”. Sa spasenjem dolazi nada, a s nadom utjeha. Posebno poznat po svojim proročanstvima koja upućuju na Isusa Krista, Izaia o njemu govori kao o Božjoj “ruci” u stihovima 5 i 9 naše lekcije. Dva poglavlja kasnije, ponovno prorokujući o Isusu, Izaia pita: “Tko da

povjeruje u ono što nam je objavljeno, kome se otkri ruka JAHVINA?” (Izaia 53: 1) Apostol Ivan se osvrnuo na ovo proročanstvo, rekavši da je Izrael kao nacija bio slijep za Isusa unatoč brojnim čudima koje je učinio, a njihovo je srce otvrdnulo.—Ivan 12: 37-41

Pavao je bio u jedinstvenom položaju kao farizej prije nego što je postao “izabrano oruđe” za pogane i “djecu Izraelovu”. (Djela apostolska 9: 15; 23: 6; Filiplj. 3: 5, 6) Znao je zašto Izrael nije uspio u traženju Boga, a u navođenju razloga aludira na Izaijine riječi: “Da pogani koji nisu tražili pravednosti stekoše pravednost, pravednost po vjeri. Izrael pak koji je tražio neki zakon pravednosti, nije do zakona dopro. Zašto? Jer nije tražio po vjeri, nego kao po djelima. Spotakoše se o kamen spoticanja.”—Rimljanima 9: 30-32, New Living Translation

U razgovoru sa svojim učenicima Isus ih je upitao: “A vi, što vi kažete, tko sam ja?” Petar je odmah odgovorio: “Ti si Krist-Pomazanik, Sin Boga živoga.” Isus je odgovorio rekavši: “Blago tebi, Šimune, sine Jonin, jer ti to ne objavi tijelo i krv, nego Otac moj, koji je na nebesima. A ja tebi kažem: Ti si Petar-Stijena i na toj stijeni sagradit ću Crkvu svoju.”—Matej 16: 15-18

Crkva, kao mali pojedinačni kamenčići, izgrađena je na čvrstom temelju Mesije i njegovog otkupiteljskog djela. Petar bi se nesumnjivo prisjetio ovog razgovora kada je Isus kasnije svojim religioznim kritičarima izrekao prispodobu o domaćinu zabilježenu u Mateju 21: 33-44. Na kraju prispodobe Isus je rekao vjerskim vođama Židova: “Kamen što ga odbaciše graditelji postade kamen zaglavni. ... Zato će se – kažem vam – oduzeti od vas kraljevstvo Božje i dat će se narodu koji donosi njegove plodove! (I tko padne na taj kamen, smrskat će se, a na koga on padne, satrt će ga.)”

Petar kasnije govori o tome kako se crkva gradi kao “hram” na Kristovu kamenu: “Pristupite k njemu, Kamenu živomu što ga, istina, ljudi odbaciše, ali je u očima Božjim izabran, dragocjen, pa se kao živo kamenje ugrađuje u duhovni Dom.” (1.Petrova 2: 4, 5, NLT) Neka nas Izaijine riječi u našem Ključnom stihu osnaže i utješe dok “težimo ka pravdi” i “tražimo JAHVU”, gledajući “u stijenu” Krista, našeg savršenog uzora i vođu, iz kojeg smo isklesani. ■

Učiteljev dodir

“I gle, pristupi neki gubavac, pokloni mu se do zemlje i reče: ‘Gospodine, ako hoćeš, možeš me očistiti.’ Isus pruži ruku i dotakne ga se govoreći: ‘Hoću, očisti se!’ I odmah se očisti od gube.”—Matej 8: 2, 3

RUKA se u Svetom pismu koristi kao simbol moći. Dodir ruke je mala upotreba moći. Zamijetimo nekoliko biblijskih izvještaja o divnim stvarima koje su postignute Učiteljevim dodiranjem i smatrajmo ih ilustrativnim za način na koji s nama postupa isti ljubazni i milostivi Gospodin, o kojem je pjesnik napisao:

*“Tvoj dodir još ima svoju drevnu moć,
Nijedna riječ od Tebe ne može bez ploda pasti.”*

GUBA—SIMBOL GRIJEHA

Naše uvodno Pismo podsjeća na događaj u kojem je dodir Učiteljeve ruke izliječio čovjeka koji je patio od gube. Mnogo češća u davna vremena nego danas, bolest gube uzrokovana je dugotrajnom infekcijom koja može dovesti do oštećenja živaca, kože, očiju i dišnih puteva. Ovo oštećenje može rezultirati nedostatkom sposobnosti osjećanja boli i može na kraju dovesti do gubitka dijelova ekstremiteta osobe zbog ponovljenih ozljeda ili infekcije.

Guba se u Svetom pismu koristi kao simbol grijeha. Kao što guba s vremenom može rezultirati oštećenjem ili gubitkom dijelova tijela, tako grijeh izjeda srce, um, karakter i druga osjetila ljudskog tijela. Tijekom života, bez iscjeliteljske moći Velikog liječnika, učinci grijeha rezultirat će sve većim odvajanjem od Nebeskog Oca i njegovih pravednih načela i pravila.

Isus nije očistio sve gubavce u Izraelu tijekom svoje zemaljske službe. (Luka 4: 24-27) Tijekom sadašnjeg evanđeoskog doba, iako je Isus milošću Božjom okusio smrt za svakog čovjeka, još nisu svi imali koristi od ove dragocjene žrtve, već samo poneki, “malo stado.” (Hebrejima 2: 9; Luka 12: 32) Međutim, nadolazeće mesijansko kraljevstvo će donijeti još potpuniju manifestaciju božanske milosti. “Grijeh svijeta” bit će oduzet i cijelo će čovječanstvo imati priliku biti potpuno izliječeno od “gube” grijeha i njegovih strašnih posljedica koje muče čovječanstvo od pada naših praroditelja u Edenu. (Ivan 1: 29; 1.Korinćanima 15: 21, 22) Zemlja, čovjekov dom, također će ponovno biti sveto mjesto, zauvijek izliječeno od posljedica grijeha.

ISCRPLJUJUĆI UČINCI GROZNICE

U drugom zapisu o dodiru Učiteljeve ruke čitamo: “Ušavši u kuću Petrovu, Isus ugleda njegovu punicu koja ležase u ognjici. Dotače joj se ruke i pusti je ognjica. Ona ustade i posluživaše mu.”—Matej 8: 14, 15

U ljudskom tijelu, groznica ili porast unutarnje tjelesne temperature mehanizam je koji se pokreće u borbi protiv mnogih vrsta infekcija. U većini slučajeva, groznica nestaje u roku od nekoliko dana nakon što je svrha postignuta. Međutim, u slučajevima kada je osnovna infekcija ili bolest ozbiljnija, groznica možda neće imati regenerativni učinak. Rezultati u takvim slučajevima mogu biti

vrlo ozbiljni, a moguće i smrtonosni.

Ovo može dobro opisati groznice ponosa, ljutnje, čudi i strasti koje pogađaju ljudsku obitelj. Svijet nikada nije bio u grozničavijem stanju nego danas. Većina ljudi prepoznaje strašne i smrtonosne infekcije koje uzrokuje grijeh. Međutim, čovjek se toga ne može riješiti jer su gore spomenute “grozničke” osobine sušta suprotnost iscjeljujućem melemu poniznosti, dobrote, milosrđa i ljubavi, koji su jedini lijekovi za sadašnju zarazu svijeta koja je posljedica grijeha. Ono što čovječanstvu treba je Učiteljev dodir.

Grozница u simboličkom smislu također može označavati stanje nemira. Isusov dodir će to iskorijeniti i donijeti nam duhovni odmor i mir. Sveto pismo to opisuje kao “mir s Bogom” dok se približavamo Gospodinu vjeron i “mir Božji” u našim srcima dok se potpuno predajemo kako bismo hodili Učiteljevim stopama. (Matej 11: 28-30; Rimljanima 5: 1; Filipljanima 4: 7) Neka naše molitve za ovaj blagoslov budu one koje je ispjevao pjesnik:

*“Ispusti svoje mirne rose tišine,
Dok ne prestanu sva naša nastojanja;
Uzmi iz naše duše napor i stres,
I neka se ispovjede naši uređeni životi
Ljepota Tvoga mira.”*

NAŠE OČI RAZUMIJEVANJA

“Kad su izlazili iz Jerihona, pođe za njim silan svijet. I gle, dva slijepca sjedahu kraj puta. Čuvši da Isus prolazi, povikaše: ‘Gospodine, smiluj nam se, Sine Davidov!’ ... Isus se zaustavi, dozove ih i reče: ‘Što hoćete da vam učinim?’ Kažu mu: ‘Gospodine, da nam se otvore oči.’ Isus se ganut dotaknu njihovih očiju i oni odmah progledaše. I pođoše za njim.”—Matej 20: 29-34

Ovo Isusovo čudo dobro oslikava otvaranje očiju našeg razumijevanja snagom Božjeg Duha Svetoga. Ovdje nam Učiteljjev dodir daje mogućnost da okom vjere gledamo i cijenimo stvari koje još nismo vidjeli, “Ta u vjeri hodimo, ne u gledanju.” (Efežanima 1: 18; 2.Korinćanima 5: 7) Neki mogu misliti da im se oči mogu otvoriti svjetovnim obrazovanjem ili njihovim vlastitim naporima. Međutim, uzastopna nastojanja u tom smjeru kroz stoljeća pokazala su da više nije moguće da netko slijep od rođenja otvori oči i progleda.

Jednom prilikom Učitelj je izliječio čovjeku sljepoću tako što je napravio kal i stavio ga na njegove slijepe oči, nakon čega se čovjek umio u jezercu Siloam. (Ivan 9: 1-7) Ovo je prekrasna ilustracija metode koju Gospodin često koristi u otvaranju očiju nečijeg razumijevanja pomoću ljudskih instrumenata, ovdje ilustriranih “kalom”, kao načinom prenošenja ovog velikog blagoslova. Takvo ozdravljenje može biti dobro prikazano pljuvačkom iz usta našeg Gospodina, “punih milosti i istine“, pomiješane s malo zemaljskog praha, što označava siromašne zemaljske talente Gospodinovih sljedbenika.—Efežanima 4: 11; Ivan 1: 14

Ta metoda je posebno korištena na kraju ovog kršćanskog doba u vezi s porukom Evanđelja koja je objavljena diljem svijeta. “Vjerni i razumni sluga”, zajedno s mnogim drugim slugama, bio je favoriziran da sudjeluje u ovim djelima za koja je Učitelj prorekao da će biti privilegija njegovih vjernih sljedbenika. (Matej 24: 45-47; Luka 12: 37) Zbog toga su se mnogima otvorile oči. Nadalje, puno veća perspektiva koja se postavlja pred Gospodnji narod je da će, ako budu vjerni do smrti, njihova blagoslovljena povlastica u nadolazećem kraljevstvu biti otvoriti oči milijardama ljudi koji su bili i fizički i mentalno slijepi.—Izaija 35: 5

Nakon što je Isus pomazan od strane Duha Svetoga na Jordanu, njegove su se oči duhovnog razumijevanja otvorile kako bi detaljno vidio mnoge značajke Božje volje za njega. Ovo razumijevanje imalo je dva važna učinka. Prvo, bio je posvećen razumijevanjem i provođenjem volje svoga Oca. (Ivan 17: 17-19) Osim toga, išao je po svim gradovima i selima Izraela, naviještajući dolazeće kraljevstvo Božje. (Matej 4: 17; 9: 35; Marko 1: 15) Ovo pokazuje dva glavna razloga zašto su naše mentalne oči pomazane očnim melemom istine: prvo, da primjenjujemo njegovo posvećujuće djelovanje na rast Kristolikog karaktera; i drugo, da bismo mogli svjedočiti “evanđelju Kraljevstva” u mjeri u kojoj nam dopuštaju mogućnosti i okolnosti.—Matej 24: 14

UMNOŽENA DUHOVNA HRANA

Jednom drugom prilikom, vidjevši glad mnoštva, Isus je rekao svojim učenicima: “Koliko kruhova imate? Oni će: Sedam, i malo riba. Nato zapovjedi mnoštvu da posjeda po zemlji, uze sedam kruhova i ribe, zahvali, razlomi i davaše učenicima, a učenici mnoštvu.”—Matej 15: 34-38

Ovdje je sedam kruhova i nekoliko riba umnoženo dovoljno da nahrani mnoštvo od preko četiri tisuće, opet kao rezultat Učiteljevog dodira. Dakle, na još višoj razini, ista milosna moć učinila je da se duhovna hrana istine umnoži kako bi mogla dosegnuti i ispuniti one diljem zemlje koji traže odgovore i utjehu tijekom ovih opasnih vremena. Preko tiskanih stranica, radija, televizije, interneta i nebrojenih oblika elektroničkih medija, slavna poruka Evanđelja dolazi i nastavlja dopirati do onih koji gladuju za Riječju Božjom.

MUDRI I BEZOPASNI

Kad je Isus bio uhićen noć prije njegove smrti, jedan od njegovih učenika smatrao je da treba braniti svog Učitelja. Izvješće kaže da učenik, a to je bio Petar, “udari slugu velikoga svećenika i odsiječe mu desno uho. Isus odgovori: ‘Pustite! Dosta!’ Onda se dotače uha i zacijeli ga.”—Luka 22: 50, 51; Ivan 18: 10, 11

Možemo biti prilično sigurni da bi zbog Petrove prilično nesmotrene uporabe mača sluh ozlijeđenog čovjeka bio ozbiljno narušen. Slično, nekima je možda povrijeđen duhovni sluh nerazumnom upotrebom mača Duha od strane pretjerano revnih učenika. Svi tako ozlijeđeni trebaju Učiteljev dodir kako bi im se sluh u potpunosti vratio. Kao učenici, stoga, budimo sigurni da smo u pružanju Evanđelja “mudri kao zmije, a bezazleni kao golubovi.”—Matej 10: 16

NAŠE USNE SU DOTAKNUTE

O tome kako je Isus jednom prilikom došao na Galilejsko more, zapis kaže: “Donesu mu nekoga gluhog mucavca pa ga zamole da stavi na nj ruku. On ga uzme nasamo od mnoštva, utisne svoje prste u njegove uši, zatim pljune i dotakne se njegova jezika. Upravi pogled u nebo, uzdahne i kaže mu: ‘Effata!’—to će reći: ‘Otvori se!’ I odmah mu se otvoriše uši i razdriješi spona jezika te stade govoriti razgovijetno.”—Marko 7: 31-35)

Jadnik na kojeg smo skrenuli pažnju bio je gluh i imao je smetnju u govoru, a snaga Učiteljevog dodira ponovno se očitovala da ga izliječi. Često Gospodnji narod ima, u duhovnom smislu, prepreku u svom govoru. Oni nisu u stanju izreći Gospodinovu poruku onako jasno kako bi htjeli. Stoga trebamo doći u to stanje potpune posvećenosti i podložnosti Gospodinovoj volji, kako bi se njegov dodir mogao doživjeti.

Ovaj simbolički dodir ne čini nas sve govornicima, ali omogućuje da, na ovaj ili onaj način, možemo navijestiti djela onoga koji nas je pozvao iz tame u svoje čudesno svjetlo. (1.Petrova 2: 9) Podsjećamo da je Mojsije, sluga Božji, bio spor u govoru, ali je Gospodnja providnost nadvladala ovu poteškoću dajući Arona kao govornika. Danas su brojni dostupni oblici komunikacije divna pomoć Božjem narodu koji može biti spor u govoru u učinkovitom predstavljanju slavnog Evanđelja kraljevstva.

BLAGOSLOVLJENA DJEČICA

“A donosili mu i dojenčad da ih se dotakne. Vidjevši to, učenici im branili. A Isus ih dozva i reče: ‘Pustite dječicu neka dolaze k meni i ne priječite im jer takvih je kraljevstvo Božje’.”—Luka 18: 15, 16

Ova prekrasna ilustracija pokazuje da čak i mala djeca mogu doživjeti božanski blagoslov kao posljedicu Učiteljevog dodira. S obzirom na to, koliko li je važno da roditelji kršćani podižu svoju djecu u odgoju i savjetovanju Gospodina. Mnogi mogu posvjedočiti o blagoslovima koji traju tijekom cijelog njihova života kao posljedica iskustva Učiteljevog dodira u ranim godinama! Uistinu, mudrac je rekao: “I sjećaj se svoga Stvoritelja u danima svoje mladosti.”—Propovjednik 12: 1

PROBUĐENI MRTVAC

U Luki 7: 11-15 čitamo ovo izvješće o Isusu: “Nakon toga uputi se Isus u grad zvani Nain. Pratile ga njegovi učenici i silan svijet. Kad se približi gradskim vratima, gle, upravo su iznosili mrtvaca, sina jedinca u majke, majke udovice. Pratio ju mnogo naroda iz grada. Kad je Gospodin ugleda, sažali mu se nad njom i reče joj: ‘Ne plači!’ Pristupi zatim, dotače se nosila; nosioci

stadoše, a on reče: ‘Mladiću, kažem ti, ustani!’ I mrtvac se podiže i progovori, a on ga dade njegovoj majci.”—Luka 7: 11-15

Možemo li zamisliti ljepši prizor od vraćanja ovog mladića njegovoj majci udovici—njezinog jedinog sina, a možda i jedinom osloncu? Kao duhovni pandan tome tijekom evanđeoskog doba, povremeno bi netko doživio buđenje da “hodi u novom životu”, razvijajući nove nade, ambicije i ciljeve. Ako su vjerni do smrti, imat će udjela u “prvom uskrsnuću” svi koji u potpunosti žive za Učitelja.—Rimljanima 6: 4, 5; Efežanima 1: 12-14; Kološanima 3: 1-4; Otkrivenje 20: 4. 6

Obzirom na milosna djela ostvarena tijekom sadašnjeg evanđeoskog doba koja proizlaze iz Učiteljevog dodira, kakve li se tek čudesne stvari mogu očekivati kada ruka Gospodnja bude položena na sve ljude u nadolazećem Božjem svjetskom kraljevstvu pravednosti i mira! Tada će se sve sljepačke oči progledati, a uši će se gluhih otvoriti. (Izaija 35: 5) Svi oni koji su u grobovima čut će glas Sina Božjega i izaći; jer on mora vladati sve dok ne ponizi sve svoje neprijatelje, a posljednji neprijatelj koji će biti uništen je smrt.—Ivan 5: 28, 29; 1. Korinćanima 15: 25, 26

Kako bismo doživjeli blagoslovljene ishode Učiteljevog dodira, trebamo učiniti svoj dio držeći usko zajedništvo s njim. Poput mnogih koji su tražili ozdravljenje tijekom njegove zemaljske službe, probijmo se kroz gomilu zbrke i sumnje i ostanimo mu što je moguće bliže, vjerom, da bismo mogli primiti iscjeljujući “dodir” svih božanskih obećanja.

*“Iz nedirnite lutnje glazba se ne čuje
U grubom mramoru ljepota je nevidljiva:
Da se stvori glazba i ljepota, potreban je
Učiteljev dodir, kiparovo dlijeto oštroumno.
Veliki Učitelju, dotakni nas svojom vještom rukom;
Neka glazba koja je u nama ne umre!
Veliki kipare, kleši nas i izgladi; neka u nama,
Skriven i izgubljen, Tvoj oblik ne leži!
Ne štedi udarce! Čini s nama što hoćeš!
Neka ništa ne bude nedovršeno, slomljeno, pokvareno;
Dovrši svoju namjeru, da možemo postati
Tvoja savršena slika, Ti, Bože naš i Gospodine!”*

* * *

OBEĆANJA

“To je dobro i ugodno pred Spasiteljem našim Bogom, 4 koji hoće da se svi ljudi spase i dođu do spoznanja istine. 5 Jer jedan je Bog, jedan je i posrednik između Boga i ljudi, čovjek – Krist Isus, 6 koji sebe samoga daje kao otkup za sve. To je u svoje vrijeme dano svjedočanstvo.”

—1. Timoteju 2: 3-6

